

II

(Jogi aktusok, amelyek közzététele nem kötelező)

TANÁCS

A TANÁCS HATÁROZATA

(2004. november 2.)

Ausztriának a tagállamok forgalmi adókkal kapcsolatos jogszabályainak egységesítéséről szóló 77/388/EGK hatodik irányelv 21. cikkétől eltérő intézkedés alkalmazására való felhatalmazásáról

(2004/758/EK)

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre,

tekintettel a tagállamok forgalmi adókkal kapcsolatos jogszabályainak egységesítéséről szóló, 1977. május 17-i 77/388/EGK hatodik tanácsi irányelvre – közös hozzáadottértékadó-rendszer: egységes adóalap-megállapítás⁽¹⁾ és különösen annak 27. cikkének (1) bekezdésére,

tekintettel a Bizottság javaslatára,

mivel:

(1) A Bizottságnak benyújtott és a Bizottság Főtitkársága által 2004. március 3-án nyilvántartásba vett kérelemben az osztrák kormány felhatalmazást kért arra, hogy három, a 77/388/EGK irányelv 21. cikke (1) bekezdésének a) pontjától eltérő intézkedést vezessen be.

(2) Az Ausztria által kérelmezett eltérés célja az, hogy az átvevő legyen kötelezett a HÉA megfizetésére három konkrét esetben: elsősorban, az egyik HÉA-adóalany által egy másik adóalany részére biztosítékként adott áruknak a biztosíték érvényesítése esetén; másodsorban, a tulajdonjog fenntartásának egy megbízottra történő engedményezését és e jognak a megbízott által történő gyakorlását követő áruátadás esetén; és harmadsorban, az ingatlanvagyonnak a peresztes fél által kötelező értékesítés keretében egy másik személy részéretörténő átadása esetén. A kérelmezett intézkedéseket olyan intézkedéseknek kell tekinteni, amelyek az adókiírással vagy adókiírással bizonyos típusainak megakadályozását szolgálják a fenti területeken.

(3) Amikor árukat ad át fedezetként az egyik HÉA-adóalany a biztosíték birtokosának a biztosíték érvényesítéseként, ez rendszerint egy olyan helyzetet tükröz, amelyben az árukat átadó kezes csak korlátozottan képes tartozásai, ezen belül adótartozásai rendezésére. Amikor a fedezet átvevője, aki az árukat átvette, jogait gyakorolja és a fedezetet egy harmadik félnek eladja, ez az eladás a kezestől a fedezet átvevőjének történő átadást is képez. Az ilyen forgatókönyveknek sok esetben a HÉA elvesztésére került sor, mert a fedezet átvevőjétől levonási jogát megtagadni nem lehetett, az átadó kezest viszont azért nem lehetett felelőssé tenni, mert fizetéseképtelen volt, vagy eltűnt. Az osztrák közigazgatásban felmerült problémák mértéke jogi intézkedéseket tesz szükségessé. Korábban hasonló eltérésben részesült Németország a 2002. június 2-i 2002/439/EK tanácsi határozat értelmében⁽²⁾.

(4) Azokban az esetekben, amikor az áru vevőjének a vásárlással kapcsolatos tartozásainak megfizetésére való képessége korlátozott, az áru átadója fenntartja annak tulajdonlását, és ennek a jognak a gyakorlását, valamint a vételárra vonatkozó igényt engedményezheti egy harmadik félnek – általában egy banknak – egy olyan hitel biztosítékeként, amelyet a bank a vevőnek adott. Ha az áru vevője beszünteti a hitellel kapcsolatos tartozásainak fizetését, a bank gyakorolja tulajdonosi jogát; ami azt jelenti, hogy az áru átadása az eredeti vevőtől a banknak történik. Egy ilyen esetben a bank rendszerint nem fizetné ki az eredeti vevőnek a neki történt átadás után járó forgalmi adót, hanem arra használná azt fel, hogy rendezze az eredeti vevőnek a hitellel kapcsolatos tartozását, ami azzal a következménnyel jár, hogy az adóügyi hatóságok HÉA-t veszítenek, mert az eredeti vevők általában fizetéseképtelenek vagy még azelőtt eltűnnek, hogy az adóigazgatás beazonosíthatná őket és beszédhetné a HÉA-t. Ezért ez a forgatókönyv hasonló a fentiekben megjelölt biztosíték érvényesítéséhez.

⁽¹⁾ HL L 145., 1977.6.13., 1. o. A legutóbb a 2004/66/EK irányelvvel (HL L 168., 2004.5.1., 35. o.) módosított irányelv.

⁽²⁾ HL L 151., 2002.6.11., 12. o.

- (5) HÉA-veszteségekre olyan esetekben is sor került, amikor az adóköteles átadott ingatlanvagyon a pervesztes fél kényszereladási eljárás során egy másik személynek adja el. Ez különösen olyan esetekben releváns, amikor az átadó az adókötelezettséget választotta, annak ellenére, hogy az átadás időpontjában nem volt olyan pénzügyi helyzetben, hogy az általa a vásárlónak kiszámlázott adót az adóhatóságoknak megfizesse. A vevő rendszerint gyakorolhatta levonási jogát, az átadó pedig nem fizetett HÉA-t az adóügyi hatóságoknak. Az osztrák közigazgatásban felmerült problémák mértéke jogi intézkedéseket tesz szükségessé. Az ingatlanvagyon nagy értékű jószág; így az adóköteles összeg és a HÉA-veszteségek – akár egyetlen tranzakció kapcsán is – különösen magasak. Az ingatlanvagyon értéke rendszerint tartalmaz rejtett HÉA-t, és a választási lehetőség fenntartására szükség van ahhoz, hogy a hozzáadottérték-adó rendszere semleges maradjon. Ilyen körülmények között az átvevő tervbe vett HÉA-fizetési kötelezettsége valójában a leghegyenvalóbb megoldás az adott körülmények között és a kapcsolódó, különösen nagy fokú kockázat miatt. A kért eltérés elkerüli a HÉA elvesztését, mert nincs HÉA-fizetés az adóhatóság részéről az egyik érintett gazdasági szereplő részére. A megoldás elkerüli az átadó és az átvevő kettős adózási kötelezettségét is, ami nagyobb fokú gazdasági kockázatot jelentene az átvevő számára, valamint nehézkes beszedési eljárásokat az adóhatóságoknak, amelyek csak az átvevőhöz fordulhatnának, ha az átadótól történő beszedés lehetetlennek bizonyult. Elkerüli egy harmadik személy – például egy közjegyző – adóügyi feladatvállalását, ami általában az átadó és az átvevő számára magasabb költségeket eredményezne. Korábban hasonló eltérésben részesült Németország a 2002. június 2-i 2002/439/EK, illetve a 2004/290/EK⁽¹⁾ tanácsi határozat értelmében.
- (6) A kérdéses eltérés nem befolyásolja a végső fogyasztás szakaszában fizetendő HÉA összegét, illetve nincs hátrányos hatása a Közösségek hozzáadottérték-adóból származó saját forrásaira,

ELFOGADTA EZT A HATÁROZATOT:

1. cikk

A legutóbb annak 28g. cikkével módosított 77/388/EGK irányelv 21. cikk (1) bekezdésének a) pontjától eltérően, Ausztria felhatalmazást kap arra, hogy az áruátadások e határozat 2. cikkében meghatározott átvevőjét jelölje meg a HÉA megfizetésére kötelezett személyként.

2. cikk

A következő esetekben az átadás átvevője jelölhető meg HÉA fizetésére kötelezett személyként:

1. Biztosítékként adott áruk átadása az egyik HÉA-adóalany által egy másik adóalany részére, a biztosíték érvényesítéseként;
2. Áruk átadása a tulajdonjog fenntartásának egy megbízottra történő engedményezését és ennek a jognak a megbízott által történő gyakorlását követően;
3. Ingatlanvagyonnak a pervesztes fél által kényszereladás keretében egy másik személy részére történő átadása esetén.

3. cikk

Ez a határozat 2008. december 31-ig marad hatályban.

4. cikk

Ennek a határozatnak Ausztria a címzettje.

Kelt Brüsszelben, 2004. november 2-án.

a Tanács részéről
az elnök
B. R. BOT

⁽¹⁾ HL L 94., 2004.3.31., 59. o.